

جنگ اوکراین

خطرهای بزرگتر از تجربه آمریکا

تراز مجازات روسیه با تعدیل هزینه ها و خطرهای مقابله به مثل

ولادیمیر پوتین، آتهاجمی شوکه کننده به اوکراین را آغاز کرد. حمله روسیه از نظر ماهیت و شکل، بسیار گستاخانه است. روسیه تهدید می کند که دولت کیف را سرنگون خواهد کرد، اما به نظر می رسد که سستی بهانه هایش را به رخ میکشد. اگرچه پوتین همواره خوی خشنی داشته است، اما در گذشته، تمایلی برای خطر کردن نداشت. او اکنون وارد قماری شده که جهان را در شوک فرو برده است و پیامدهای آن را نه او و نه هیچ کس دیگری، نمی تواند پیشبینی کند.

دوران کنونی، برهه های خطرناک و همچنین، گیج کننده برای آمریکایی ها است. ایالات متحده بیشتر سه دهه گذشته را مشغول دستپنجه نرم کردن با قدرت هایی به مراتب، ضعیف تر از خود بوده است. این کشور، درس های دردناکی درباره محدودیت های قدرت و همچنین، توانایی اش برای آسیب رساندن یا نیکی کردن آموخته است. ممکن است، یادآوری این تجربیات در برابر حمله جاری و تأسّفبار روسیه دشوار باشد؛ اما با این حال، آن ها اکنون اهمیت بیشتری یافته اند

«استفان ورتیم»^۱ در ۲۴ فوریه ۲۰۲۲ تحلیلی با عنوان «ایالات متحده باید روسیه را مجازات کند، اما لازم است، محدودیت های قدرت را نیز به یاد داشته باشد»^۲ منتشر کرد. در واقع «ورتیم» معتقد است درسته که آمریکا بیش از سه دهه با قدرت های به مراتب، ضعیف تر از خود دست و پنجه نرم کرده است. اما باید به یاد داشته باشد که پیامدهای حمله روسیه به اوکراین، غیر قابل پیش بینی است و همچنین تقابل غیرنظامی ایالات متحده و روسیه، به مراتب خطرهای بزرگ تری از تجربه آمریکا (در جنگ های افغانستان، عراق، لیبی و...) برای امنیت و رفاه مردم ایالت متحده، ایجاد می کند

ایالات متحده باید روسیه را مجازات کند، اما لازم است، محدودیت های قدرت را نیز به یاد داشته باشد؛ در مواجهه با حمله تأسّفبار روسیه به اوکراین، به یاد آوردن درس هایی که با سختی به دست آمده اند، دشوار است، اما اکنون، آنها اهمیت زیادی پیدا کرده اند. روسیه با دستور

1. STEPHEN WERTHEIM

2. The United States Must Punish Russia but Remember the Limits of Power

3. Vladimir Putin

و با توجه به اینکه آمریکا با قدرتی بزرگ و هسته‌ای مواجه شده که قادر است، به مناطقی فراتر از اوکراین نیز آسیب برساند. ماهها قبل، رئیس جمهور آمریکا، جو بایدن^۱، استفاده از گزینه نظامی در اوکراین را کنار گذاشت؛ اما همچنان، تقابل غیرنظامی ایالات متحده و روسیه، به مراتب خطرهای بزرگتری برای امنیت و رفاه مردم آمریکا، ایجاد می‌کند تا جنگهای افغانستان، عراق و لیبی که این کشور، در آنها حضور نظامی مستقیم داشته است. آمریکا و متحدان اروپاییاش در گذشته و همچنین امروز، تحریم‌های شدیدی علیه دولت، بانک‌ها و برخی شخصیت‌های روسیه، وضع کرده و اعلام نموده است که مجازات بیشتری نیز در راه هستند. این اقدامات که شدت آنها فراتر از انتظار بود، به مثابه اعلان جنگ از طریق ابزارهای اقتصادی است و چنین اقداماتی، دائمی خواهند بود.

در دهه‌های اخیر، ایالات متحده تحریم‌های فلج‌کننده‌ای علیه کشورهای نسبتاً کوچک، مانند کوبا، ایران و کره شمالی وضع کرده است که هزینه کمی برای اقتصاد این کشور، به همراه داشته‌اند. در

1. Joe Biden

مقابل، روسیه یک قدرت بزرگ است و می‌تواند، به شکلی مشابه، مقابله به مثل کرده و بهای نفت، گاز و غذا را بالا ببرد. این کشور، می‌تواند به حمله سایبری دست بزند و زنجیره‌هایی از اقدامات تلافیجویان را سبب شود. در بدترین حالت، ممکن است، منازعه تشدید شده و تبدیل به یک جنگ واقعی گردد. به طور خاص، مشکل این است که هیچ‌کدام از تحریم‌ها، نمی‌تواند مانع حمله روسیه به اوکراین شود و هیچ آستانه روشنی هم وجود ندارد که در آن، رهبران آمریکا و اروپا، احساس کنند اقداماتشان کافی بوده است. تقاضا برای «اقدام بیشتر»، ادامه خواهد یافت، فارغ از اینکه میزان فعالیت و اقدامات سیاستگذاران چقدر است؛ بنابراین، خواست برای مجازات روسیه، به هر شکلی که توجیه شود، باید با دو ملاحظه تعدیل گردد؛ هزینه‌ها و خطرهای مقابله به مثل چیست؟ و اینکه تحریم‌های بیشتر، چقدر ممکن است، باعث بهبود رفتار روسیه شوند، با توجه به اینکه جایگزین‌های دیگری نیز وجود دارند که موجب تقویت سلطه پوتین بر اقتصاد روسیه، استیصال و بیم‌الاتی بیشتر او و

همچنین، نزدیکی بیشتر روسیه و چین می‌شوند؟ یک چشمانداز صرفاً تنبیهی نیز می‌تواند، مانعی برای کنترل منازعه توسط آمریکا در اوکراین شود. حتی قبل از اینکه روسیه، حمله را آغاز کند، چهره‌های تأثیرگذار، پیشنهاد کردند که ایالات متحده باید شورش احتمالی آینده در اوکراین را با سلاح تجهیز کند، زیرا اوکراین، می‌تواند به «افغانستانی برای روسیه» تبدیل شود. کمک‌های نظامی باید مدنظر قرار بگیرد، البته بعد اینکه روشن شود، روسیه قصد انجام چه نوع عملیاتی را دارد، چه کسی از حمایت آمریکا، برخوردار خواهد شد و چه اهدافی را باید در میدان نبرد دنبال کرد. آمریکا در سوریه، نیروهای ضد حکومتی را آموزش داده و تجهیز کرده است، تنها به این دلیل که جنگ را طولانی کند، بدون اینکه دیکتاتور و رئیس جمهور، بشاراسد را سرنگون سازد. تجربه آمریکا در افغانستان، الگویی عجیب را برای پیروی مطرح می‌کند. در دهه ۱۹۸۰ میلادی، آمریکا به نیروهایی کمک کرد که از درون آنها، القاعده پدیدار شد. در طول دو دهه گذشته، این کشور، دولت متکی را که به حمایت

و خشونت مستمر ایالات متحده وابسته بود، ایجاد کرده است. اگر پوتین یک ماجراجویی نظامی بیمبالات و نهچندان حسابشده را آغاز کرده است، آمریکا، نباید اقدام مشابهی انجام دهد. آمریکا برای مدتی طولانی، اقداماتی فراتر از حد لازم برای جلوگیری از شر و بدی انجام داده است تا به آنهایی که نیاز دارند، کمک کند. بگذارید این بار متفاوت باشد.

علیرغم اینکه ایالات متحده گزینه‌های نظامی محدودی در اختیار دارد، اما قادر است به اوکراینی‌هایی که برای نجات جان خود فرار می‌کنند، کمک کند. دولت بایدن باید افرادی را که خواهان سکونت در آمریکا هستند، بپذیرد. آمریکا باید به متحدان اروپایی خود نیز فشار بیاورد تا اقدامی مشابه انجام دهند و همچنین، نهادهای این کشور را برای کمک به آنها بسیج کند.

دیپلمات جورج کنن^۱، در سال ۱۹۴۶ در پیامی از مسکو، این‌گونه نوشت که «ما باید در بهکارگیری روشها و مفاهیم خودمان از جامعه بشری، شجاعت و اعتماد به نفس داشته باشیم». کنن در ابتدای جنگ سرد، چنین مطالبی را نوشته است؛ توصیه می‌شود که توجه ما، به اقدامی معطوف شود که می‌تواند، شروعی برای اقدامات بعدی باشد.^۲

1. George Kennan

۲. منبع:

<https://carnegieendowment.org/2022/02/24/united-states-must-punish-russia-but-remember-limits-of-power-pub-86522>